

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 25 Αὐγούστου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ Συνεδριάσει ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν δύο προλαβούσων συνεδριάσεων, προτέθη πάλιν εἰς σκέψιν ἡ καὶ ἄλλοτε ἀναφερθεῖσα ὑπόθεσις περὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν δύο Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας τῶν Πολεμικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν θεώρησιν τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν.

Ἀπεφασίσθη νὰ γένῃ πρόκλησις πρὸς τὰς ῥηθείσας Γραμματείας διὰ νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῆς αὐρίου ἡμέρας κατάλογον ὅλων τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν, εἰ ὅποιοι ἐπεκυρώθησαν μέχρι τοῦδε, καὶ παρουσιασθέντος τοῦ καταλόγου, ἡ Βουλὴ νὰ σκεφθῇ περὶ τούτου. Καὶ ἐστάλη ἡ πρόκλησις.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' Ἀριθ. 413 εἰς ἀπόκρισιν τοῦ προεδρεύματος τῆς Βουλῆς ὑπ' Ἀριθ. 27 περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν λείων ἀναλόγου δικαιώματος τῆς Διοικήσεως. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἡ Κυβέρνησις καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Βουλῆς τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις.

Α'. Ὅτι τὸ προσδιορισθὲν εἰς τὸ σχέδιον τῆς Βουλῆς 5 καὶ 30 εἰς τὰ 0/0 ἀπὸ τὰς λείας δικαίωμα, θεωρεῖται καὶ εἶναι τῷ ὄντι ὑπερβολικόν, καὶ ὡς τοιοῦτον εἶναι ἀδύνατον νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν· διότι κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις, μόλις θέλει δύναται νὰ λαμβάνῃ, καὶ μὲ ὅχι ὀλίγας δυσκολίας, καὶ τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισθὲν 25 εἰς τὰ 0/0.

Β'. Ὅτι οἱ νόμοι γενικῶς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι σαφεῖς· ὥστε κατὰ τὸν λόγον τούτον πρέπει νὰ σαφηνισθῇ ῥητῶς, ὡς καὶ ὁ Πολιτικὸς Κώδὴς τῆς Γαλλίας ἀποφαίνεται, τί ἀνήκει νὰ δίδεται διὰ τὸ πλοῖον, τὰ ἐξέδα καὶ τοὺς ναύτας.

Γ'. Ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῶν καὶ τὰ ἀνήκοντα μερίδια διὰ τὰ Γραφεῖα, ὡς καὶ εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ βασιλεία γίνεται. Καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους προκρίνει ἡ Κυβέρνησις τὸ παρ' αὐτῆς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀριθ. 349 ἐγγράφου τῆς καθυποβληθῆν σχέδιον καὶ περιμένει τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐνεκρίθη, ὥστε ἐκ μὲν τῆς ὀλικῆς ποσότητος τῶν λείων ν' ἀφαιρῆται ἓν εἰς τὰ 0/0 διὰ τὸ εἰς Ναύπλιον

νοσοκομεῖον εἰς μετρητὰ, γινομένης τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ φορτίου παρὰ τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου· ἐκ δὲ τοῦ ὑπολοίπου νὰ λαμβάνωνται 25 εἰς τὰ 0/0 δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου. Περὶ δὲ τῆς διανομῆς τῶν 25 εἰς τὰ 0/0, ἡ Βουλὴ θέλει ἐκδώσει ἰδιαίτεραν διάταξιν.

Κατ' αὐτὴν δὲ τὴν ἐννοίαν ἐδιωρθώθη τὸ τῆς Κυβερνήσεως σχέδιον, τὸ ὅποιον ἐστάλη πρὸς αὐτὴν διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ, ἐγκλεισθὲν εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 44 προεδρεύμα.

Ἐπερβλήθη νὰ διορισθῶσι διαρκεῖς ἐπιτροπαὶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἐφορῶσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸν § 68 τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἔμεινε νὰ διορισθῶσιν ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἀριθ. 166. ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον.

Ἀναγνόν τὴν ὑπὸ 26 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν τοῦ Κ. Ἰωάννου Γκίκα Τζούπα κυβερνήτου τοῦ Ἑλληνικοῦ καταγωγικοῦ πλοίου ὁ Κόμης Μπενιξέν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν καταγωγικὸν αὐτοῦ περίπλου πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Δέρνης ἐπεσκέφθη τὸ Ἀυστριακὸν τραβάκουλον, ἡ Καλὴ Ἀρχὴ, διευθυνόμενον ἐκ Τουνεζίου εἰς Ἀλεξάνδρειαν μὲ μόνον ἓν κιβώτιον περιέχον φέσια, τὸ ὅποιον λογιτάμενος, ὡς ἐκ τῆς ὀμιλίας τοῦ πλοιάρχου αὐτοῦ Βικεντίου Δαμάλτα, Τουρκικὴν ἰδιοκτησίαν καλυπτομένην ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Α. Α. Σαπελιέ, διὰ νὰ μὴ κομίσῃ ἐνταῦθα τὸ Ἀυστριακὸν τοῦτο τραβάκουλον δι' ἓν καὶ μόνον κιβώτιον, τὸ μετεφόρτωσεν εἰς τὸ καταγωγικὸν πλοῖόν του.

Θεωροῦν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Βικέντιος Δαμάλτας εἶναι ἀπὸν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ περὶ τοῦ κιβωτίου τούτου ἀπόφασις ὀριστική.

Ἀποφασίζει.

Α'. Τὸ ἐκ τοῦ Ἀυστριακοῦ τραβάκούλου, ἡ Καλὴ Ἀρχὴ, κατασχεθὲν κιβώτιον φεσίων παρὰ τοῦ καταγωγικοῦ Ἰωάννου Γκίκα Τζούπα νὰ ἐναποταμιευθῇ, ὅπου ἀνκρίνῃ ἡ Κυβέρνησις.

Β'. Τὸ ἐναποταμιεύμα τοῦτο προσδιορίζεται εἰς διάρκειαν πέντε μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας ἀπαιτεῖται ἡ

ἀπὸ μέρους τοῦ πλοιάρχου Βικεντίου Δαρμάτα, ἢ ἐτέρευ αὐτὸ αὐτοῦ ἀγωγή περὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, διὰ τὸ γένη ἢ ἀνήκουσα ἀπόφασις.

Ἡ παρῆσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προφάσεως ἀγνοίας ἀπὸ μέρους τοῦ πλοιάρχου Βικεντίου Δαρμάτα.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ Σεπτεμβρίου, τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἐξοκτῷ.

Ὁ Πρόεδρος Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης.

Σταμ. Ν. Μαυρογορδάτος.

Ἐμμ. Μελετόπουλος.

Σπυρίδων Κυπαρίσης.

Διονύσιος Κούπας.

Ὁ Γραμματεὺς

{ Τ. Σ. }

Νικόλαος Φλογαίτης.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὰ ἐκ Δίδρης γράμματα ἀπὸ τὰς 3 τοῦ ἐνεστῶτος θεσαινόμεθα ὅτι τὸ ἐκ Πατρῶν ἐφορμήσαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐχθρικὸν στρατεύμα, ἀφ' οὗ ἐλεηλάτησέ τινα χωρία τῆς Καρυταίνης, καὶ ἔλαβε καὶ ζωτροφίας σταλείσας διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὸ Νεόκαστρον, ἐπέστρεψε πάλιν ὀπίσω. Αἱ ζωτροφίαι, τὰς ὁποίας ἔλαβον, ἐκομίσθησαν ἀπὸ τριακόσια σχεδὸν ὑποζύγια καὶ συνωδύθησαν καὶ ἀπὸ ἐν σῶμα Τούρκων, τὸ ὁποῖον ἐπέστρεψεν εἰς Νεόκαστρον.

Ἀξιωματικαὶ Εἰδήσεις.

Ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Μεσσηνίας, ἐν Γαρδικίῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου.

« Προχθὲς ἦλθον ἀπὸ τὴν χωσίαν οἱ ἀπεσταλμένοι στρατιῶταί μου, οἱ ὁποῖοι, ἀφ' οὗ ἐφόνευσαν ἀρκετοὺς Ἀρσάδας, πλησίον τούτων ἐφόνευσαν καὶ ἓνα χιλιάρχον, ἔφεραν ἐνταῖθα δώδεκα ζῶντας Ἀρσάδας, πλήθος ὑποζυγίων καὶ ἕτερα λάφυρα.

« Τὴν 22 τοῦ παρόντος ἦλθον τριακόσιοι ἵππεῖς ἐχθροὶ εἰς τὰ Κοντοδούνια διὰ νὰ λεηλατήσουν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτυπήθησαν ἀπὸ μερικοὺς Κοντοδονισίους καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

« Τὴν 24 ἐξημερώθησαν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους ἵππεῖς εἰς τοῦ Ἀσλάνγα τὸν βάλτον, ὅπου ἐκτυπήθησαν ἀπὸ τοὺς ἐγκατοίκους· ὑπήγαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς βοήθειαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐννέα, οἱ λοιποὶ ἀπισθοδρόμησαν καὶ ὑπῆγαν εἰς Νησίον τῆς Μεσσηνίας.

« Συγχρόνως ἐμάθομεν ὅτι οἱ τῆς Πάτρας Ἀρσάδες ἔβησαν εἰς Ζαχάριον, καὶ ἔστειλα τὸ Ἀρκαδινὸν σῶμα εἰς ἀπάντησίν των.

« Τὴν 25 ἔβησαν ὅλον τὸ τακτικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Νησίον, καὶ εὐθὺς ὁ Κεχαγῆς τοῦ Ἰεραήμη γράφει πρὸς ἅπαντας τοὺς δημογέροντας τῶν χωρίων τῆς Μεσση-

νίας νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν, καὶ περάσαντες τὸν πεταμὺν ἐσκήνωσαν ὑποκάτω τῆς Μικρομάνης. Ἐπληροφορήθημεν δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ εἶναι περὶ τὰς 12 χιλιάδας, ἔχοντας μεθ' ἑαυτῶν καὶ 4 χιλιάδας πελέκει (τσεκούρας) διὰ νὰ δειδροκοπήσουν τὸν τόπον. »

Ὁ ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος τὴν ἡμέραν τῆς ἐκ Πετροπολέως εἰς Λονδῖνον ἀναχωρήσεώς του ἔλαβε τὰ γράμματα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, δι' ὧν διορίζεται καὶ προσκαλεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ λάβῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθείσας ἡνίας τῆς κυβερνήσεως. Ἐκ Λονδίνου δὲ ἔγραψε πρὸς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

« Ἐξοχώτατοι.

» Τόσον περὶ πολλοῦ ποιῶμαι τὸ νὰ φθάσωσι μίαν ὥραν πρότερον εἰς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος ἢ διπλὴ καὶ ἢ τριπλὴ ἀποστολὴ τῶν κατὰ τὴν 14 (26) τοῦ λήγοντος Αὐγούστου γραμμάτων μου, ὥστε τὰ πέμπω διπλᾶ σήμερον διὰ Ἰταλίας καὶ διὰ δύο μέσων, προσθέτων ἀναγκαῖά ἵνα εἰς τὰ γράμματά μου ταῦτα.

» Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔμαθεν ἀπὸ τῶν ἐφημερίδων, καὶ θέλει ἐντὸς ὀλίγου μάθει ἴσως ἐξ ἐπισήμων διακοινώσεων, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι τῆς αὐτῶν μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Αυτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, εἰς ἐν συνᾶ ἐλθόντες ἐν Λονδίῳ, ὑπέγραψαν κατὰ τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου συνθήκην, διὰ τῆς ὁποίας αἱ τρεῖς αὗται δυνάμεις ὑποχρεῦνται νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν καθειρήνευσιν τοῦ Λεβάντε καὶ εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

« Ἔργον ἐμὸν ἐπὶ τὸ παρὸν δὲν εἶναι νὰ ἐμδῶ ἐν αὐτῇ μου τῇ ἐπιστολῇ εἰς ἐξηγήσεις, οἷαι νὰ διευθύνωσι τὰς ὅψεις σας ἐπὶ τὸ σημεῖον, καθ' ὃ ἡ διαπραγματεύσις αὕτη δύναται, καὶ χρεωστεῖ εἰς τὸ ἔξῃς νὰ χρηγήσῃ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος. Περιρίζομαι δὲ εἰς τὸ νὰ παρακαλέσω μόνον τὴν ἐξοχότητά σας νὰ μὴ θεωρήσετε εἰς αὐτὴν τὴν διαπραγματεύσιν, εἰμὴ τὸ κείμενον κατὰ λέξιν, καὶ νὰ μὴ κρίνετε περὶ αὐτοῦ, εἰμὴ ἐν καιρῷ, καὶ ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ πράγματος, ἀφοσιῦντες πλήρῃ καὶ ἀκέραιον πεποίθησιν εἰς τοὺς χριστιανικοὺς καὶ εὐνοικοὺς σκοποὺς τῶν μεσολαβούντων ἡγεμόνων. »

« Εὐελπὶς εἶμαι, ὅτι δὲν ἀμφισβᾶλλετε δικαίως, πόσον αἰσθητικῶς λυπούμαι, ἐξηγούμενος ἐγγράφει μετὰ τῆς ἐξοχότητός σας περὶ τῶν μεγάλων αὐτῶν συμφερόντων, καὶ πόσον πεθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου αὐτὸ, μεθ' ἡμῶν διὰ φωνῆς ζωῆς διαλεγόμενος.

« Ὡς τόσον, κύριοι, θέλετε γνωρίσει, ὅτι δὲν κρέμαται ἀπὸ ἐμὲ μόνον τὸ νὰ τελειώσω ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνάγκη πᾶσα νὰ λάβῃ τέλος, πρὶν δυνῆσθαι ἀπολαύσω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ἐν μέσῳ ὑμῶν προσωπικῆς μου παρουσίας· ἐλπίζω δὲ ὥσπου, ὅτι καὶ οὕτως θέλω εἰς τὴν γῆν ὡς ἡμῶν, ὅσον ἐνδέχεται, διὸ καὶ ὅλοι μου οἱ ἀγνοεῖς τείνουσιν εἰς τὸ νὰ φθάσω εἰς αὐτὴν ἤδη τοῦτον τὸν σκοπὸν, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, καθὼς πέπειθα, ὅτι θέλω φθά-

αὶ ἐπὶ τὴν Δεῖαν βοήθειαν.

« ἢ ἀμφιδάλλετε, κύριοι, περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς συντόνου ἐπιμελείας μου, δι' ὧν ἐλπίζω, ὅτι θέλει δώσει εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν Πατρίδα ἐχευμένης ἀποδείξεως ὅλης τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεώς μου. »

« Δεχθῆτε τὰς ἐκφράσεις τῆς πρὸς τὴν ἐξοχότητάς ὑμῶν ὑπολήψεως καὶ τιμῆς. »

« Λονδίνον, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1827. »

« Ἰω. Κ. Καποδίστριας. »

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εκ Φραγκοφόρτου, 6 καὶ 8 Σεπτεμβρίου.

Ἐκ γραμμάτων ἀπὸ τοῦ γενικοῦ στρατόπεδον τοῦ Μαϊλὸς ἀναγγέλλεται ὅτι δύο μοῖραι πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ τοῦ στρατεύματος τῆς Μεσημβρίας ἐκινήθησαν μετὰ πυροβολικοῦ διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ ἐνδυναμώσουν τὸ στρατόπεδον τοῦ Καυκάσου.

Θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι, ἐὰν αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἀνατολῆς ἤθελον καταντήσῃ νὰ ἐμπεριπαλεχθῶν πλειότερον, ἡ Αὐστρία θέλει στήσῃ διατηρητικὸν στρατόπεδον κατὰ τὰ πρὸς τὴν Σερβίαν μέρη.

Τὰ νεώτερα ἐξ Ὁδησοῦ γράμματα ἀναγγέλλουν τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ῥώσων ἐντεῦθεν τοῦ Ἀράξου. Φαίνεται μάλιστα ὅτι μία μοῖρα τοῦ ἐν Γεωργίᾳ στρατεύματος ἐπέστρεψεν ἔως εἰς Λάβαρ, διαβάσιν τοῦ ὄρους Σαλδάτου.

Ἐκ Λονδίνου, 10 Σεπτεμβρίου.

Μανθάνομεν ὅτι αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας ἀπέδειξαν τὴν ἐπιθυμίαν των τοῦ νὰ δεχθῇ ὁ κόμης Ἰω. Καποδίστριας τὴν κυβερνήσιν τῆς Ἑλλάδος. [Ταχυδρόμος.]

Ἐκ Παρισίων, 12 Σεπτεμβρίου.

Ὁ κύριος Εὐάγγελος ἀνεχώρησεν ἤδη εἰς Ἑλευσίαν.

Ὁ κόμης Ἰω. Καποδίστριας περιμένεται σήμερον ἢ αὔριον εἰς Παρίσια.

Ἡ κυρία σύζυγος τοῦ λόρδου Κοχράνου ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς Λονδίνον, ὅπου τὴν ἐπροσκάλει ἡ ἀσθένεια ἐνὸς τέκνου της.

Ἡ εἰς Λονδίνον παρουσία της καθ' ὃν καιρὸν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔλαβε τέλος πάντων μέρος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἐμπορεῖ νὰ μὴ γένῃ ὠφέλιμος εἰς τὴν εὐγενὴ ταύτην ὑπόθεσιν. Ἐνθυμούμενοι οἱ Ἀγγελοι ὅτι ἡ νέα καὶ καλὴ συμπολιτὶς των ἔκαμε καὶ αὐτὴ τόσας δυσίας διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, δὲν θέλουν θελήσει νὰ κατηγορηθῶν ὅτι πράττει ὀλιγώτερον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς. Νέον δάνειον ἴσως ἀναιχθῇ νὰ συμφωνήσῃ με συμφερωτέρας συμφωνίας. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι δὲν

Ἐλάδομεν ἐφημερίδας τῶν Παρισίων ἕως 17 Σεπτεμβρίου καὶ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας δὲν εἶχεν ἀναγγελεθῇ ἐκεῖσε ἀφίξις του. Ὁ Συντάκτης.

Θέλει γένῃ περὶ τοῦτου, ὡς ἔγινε περὶ τοῦ προηγουμένου, τὸ ὅποιον ἐκ 40 ἑκατομμυρίων δὲν ἔδωκεν εἰμὴ 5 ἑκατομμύρια πραγματικὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ κυρία Κοχράνη μελετᾷ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Παρίσια προτοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐνταμώσῃ τὸν ἄνδρα της, τὸν ὅποιον συνώδευσε μέχρι τοῦδε εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ ἐν μέσῳ ὅλων τῶν κινδύνων.

[Ὁ Συνταγματικός.]

Τὰ Κολομβιακὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια ὑπῆγαν εἰς βοήθειαν τοῦ Περού, ἐπιστρέψαντα ἐπανεστάτησαν κατὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος, διὰ νὰ ἐγκαταστήσωσι νέαν κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς δημοκρατίας, καὶ ἐπροξένησαν τὴν ἀναρχίαν εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τῆς Κολομβίας. Ἀρχηγὸς τῆς ἀποστασίας ταύτης εἶναι ὁ στρατηγὸς Βουσταμέντης, ὅστις μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁμοφρόνων λαδὼν καιρὸν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ προέδρου καὶ ἐλευθερωτοῦ τῆς Βρασιλίας Βολιβάρου, ἠθέλησε νὰ φέρῃ ὀλεθρὸν μεταβολὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας. Ὁ ἐνδοξος ὑπερασπιστὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ἐλευθερίας ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος του, ἐπανέρχεται εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ γίνεται τριμερὲς κατὰ τῶν ἀποστασιῶν. Εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς διακήρυξιν εἰς τοὺς συμπατριώτας του, κοινεποιημένην εἰς διαφόρους Ἀγγλικὰς καὶ Γαλλικὰς ἐφημερίδας.

« Κολομβοί! οἱ ἐχθροὶ σας ἐπαπειλοῦν νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὴν Κολομβίαν· χρέος ἔχω νὰ τὴν σώσω. »

« Δεκατέσσαρας χρόνους ἐχρημάτισα ἀρχηγὸς σας διὰ τῆς ὁμοφύχου σχεδὸν τοῦ λαοῦ ἐπιθυμίας. Ὅσακις ἡ πολιτεία εὐρέθη ἐνδοξος καὶ εὐδαίμων, ἐγὼ παρητήθην τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας μετὰ πληρεστάτην ἐλκρύνειαν τίποτε ἄλλα δὲν ἐπεθύμησα πλέον ἐνθέρμας, παρὰ τὸ ν' ἀποδυσθῇ τῆς ἀνευθύνου ταύτης ἐξουσίας, ἥτις εἶναι ὄργανον τυραννίας, τὴν ὁποίαν ἀποστρέφωμαι πλειότερον ἀκόμη καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἀτιμίαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς ἐγκαταλείψω εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ κινδύνου; Ἦθελεν εἶναι τοῦτο πολίτευμα στρατιωτικὸν πολίτου; Ὁχι, Κολομβοί! Ἐχω ἀπόβασιν νὰ καταφρονήσω ὅλους τοὺς κινδύνους μᾶλλον παρὰ νὰ ἴδω τὴν ἀναρχίαν ἀντικαθισταμένην εἰς τὸν τόπον τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀποστασίαν εἰς τὸν τόπον τοῦ συντάγματος. »

« Ὡς πολίτην, ὡς ἐλευθερωτὴν, καὶ πρόεδρον, τὸ χρέος μου μ' ἐπιτάττει τὴν ἐνδοξὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δυσιασθῶ ὑπὲρ ὑμῶν. Ἄγω λοιπὸν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ σύνορα τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἐγκινδυνεύσω τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν μου, διὰ νὰ σᾶς σώσω ἀπὸ τοὺς ἀπίστους ἐκείνους, οἵτινες καταφρονήσαντες τὰ ἱερώτερα των χρεὴ ἐτόλμησαν νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν τῆς ἀποστασίας διὰ νὰ λεηλατήσωσι τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες ἐδείχθησαν πιστόταται καὶ ἀξίαι τῆς ὑπερασπίσεώς μας. »

« Κολομβοί! Ἡ φωνὴ τοῦ ἔθνους πνίγεται ἀπὸ τὸ ἀναχαιτίσαν τοῦτο στρατιωτικόν, τὸ ὅποιον ἐφαντά-

να περιστάζῃ τὴν ἐξουσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν χρεώ-
σθαι νὰ ὑπεναντιωθῇ ἐσφτερίσθη τὰ ἀνώτατα τοῦ ἔ-
θνους δίκαια· κατεπάτησεν ὅλας τὰς δημοσίας ἀρχάς·
στρατιῶται, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὄντες Κολομβοὶ, βοηθοὶ τοῦ
Περσίου, ἠθέλησαν νὰ ἐγκαταστήσωσιν εἰς τὴν πατρί-
δαν, ἀνατρέψαντες τὸν δῆμον, νέαν καὶ ξένην κυ-
βέρνησιν, καὶ ὑπερβαίνουν τοὺς παλαιούς ἡμῶν δυνά-
στεις κατὰ τὰς ὑδρεὶς καὶ ἀδικίας.

Ἐπιμαρτύρομαι, Κολομβοὶ, εἰς τὴν δόξαν καὶ
τὸν πατριωτισμὸν σας. Συνταχθῆτε περὶ τὴν ἐθνικὴν
ταύτην σημαίαν, ἣτις ἐκυματίσθη θριαμβεύονσα ἀπὸ
τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου ἕως τῶν κορυφῶν τοῦ Πο-
ταμοῦ· ἐξακολουθεῖτε νὰ εἴσθαι εἰς αὐτὴν πιστοὶ, καὶ
τὸ ἔθνος θέλει διαφυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ δυ-
νηθῇ νὰ θάρῃ μὲ πᾶσαν πεποίθησιν ὅτι ἡ τύχη του
θέλει γένει κατὰ τὴν κοινὴν αὐτοῦ θέλησιν. Ἡ Κο-
λομβία ζητεῖ ἐθνικὸν σύλλογον, ὅστις εἶναι ἀναγκαιό-
τατος εἰς τὴν εὐδαιμονίαν της· τὸν σύλλογον τοῦτον
θέλω τὸν συγκαλέσει ἄνευ ἀναβολῆς καὶ θέλω παρα-
καθέσει εἰς χεῖράς του τὸ σκήπτρον καὶ τὴν σπά-
θην, τὰ ὅποια μ' εἰδόθησαν ἀπὸ τὸν δῆμον· ναί, μ'
ἐνεπιστεύθησαν παρὰ τοῦ λαοῦ, ὡς συνταγματικὸν πρό-
εδρον καὶ προσωρινὸν φύλακα τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας
τῆς πολιτείας. Δὲν θέλω προδώσει τὰς ἐλπίδας τῆς
πατρίδος μου. Ἀπεκτιήσαμεν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δόξαν
καὶ νόμους πρὸς κατασχύνην τῶν ἐχθρῶν μας· τοὺς δὲ
νόμους τούτους, ταύτην τὴν δόξαν καὶ ταύτην τὴν ἐ-
λευθερίαν θέλομεν τὰ διαφυλάξῃ ἐναντίον τῆς τερα-
τώδους ἀναρχίας. » Βασιλέως ὑπέγραψα.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Καρακὰς γενικοῦ στρατοπέδου,
τὴν 19 Ἰουνίου 1827.,

Σπᾶνιοι τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, ὅσοι ὑπηρέτησαν μὲ με-
γάλην ὠφέλειαν τὴν πατρίδα των, ἠδυνήθησαν ν' ἀπο-
φύγουν τὸν φθόνον τῶν συμπατριωτῶν των καὶ δὲν ἀπῆ-
λυσαν εἰς ἀνταμοιβὴν τὴν ἀχαριστίαν τῆς πατρίδος των.
Τὸ κακὸν τοῦτο, ὁ φθόνος, φαίνεται ὅτι συνοδεύει ὅλα
τὰ μεγάλα καλὰ, συναυξάνει μὲ αὐτὰ, καὶ εἶναι ὁ με-
τρητὴς τῆς δόξης τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἐνόσω ζοῦν. Ὅ-
λα τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ εἶναι μεμιγμένα μὲ ἀνάλογον
μερίδα κακοῦ, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ φύσις ἔδωκε τὸν πρόσ-
καιρον φθόνον ὡς ἀντάλλαγμα τῆς παντοτεινῆς εὐκλείας
τῶν εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Βασιλέως δὲν ἔμελλε
νὰ γένη ἐξαίρεσις τοῦ γενικοῦ κανόνος. Ἀφοῦ διὰ τῶν
μεγάλων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν προτερημάτων του
ἐστερέωσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος του· ἀφοῦ
δεκατέσσαρας χρόνους ἔφερε τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν
τῶν συμπατριωτῶν του, καὶ ἐφάνη πάντοτε ἄξιος τοῦ ὁ-
ποίου δικαίως ἡξιώθη ἐπωνύμιον τοῦ ἐλευθερωτοῦ,
ἐφείλκυεν ἐπὶ τέλους τὸν φθόνον καὶ τὴν διαβολὴν τῶν
ἰδίων συμπατριωτῶν του, κατηγορηθεὶς ὡς τυραννικός.
Ἐπρότεινε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς προεδρίας, ἀπε-
μακρύνθη τινὰ καιρὸς ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως, διὰ νὰ φράξῃ

οὕτω τὰ στόματα τῶν συκοφαντῶν του· ἀλλ' ἡ Κολομβία
ἐκινδύνευσε νὰ πέσῃ εἰς τὸν λαδύρινθον τῆς ἀναρχίας· ὅθεν
ἐπανέλαβε τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναφανεὶς ἀ-
τρόμητος καταφρονητῆς τοῦ φθόνου καὶ τῆς διαβολῆς ἀ-
γωνίζεται καὶ πάλιν νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς
πατρίδος του.

Πόσον οἱ Ἕλληνες δὲν ἠύχοντο ν' ἀπολαύσωσι τοι-
οῦτον ἀρχηγόν! ἀλλ' ἡ βάσκανος τύχη δὲν ἀπέδειξε κα-
νένα μέχρι τοῦδε τοιοῦτον. Τάλαινα Ἑλλάς! ἡ ἀπόφα-
σίς σου ὑπῆρξε μεγάλη, τὰ πρῶτα βήματά σου πρὸς
τὴν ἐλευθερίαν ὑπῆρξαν τρομερὰ, οἱ ἀπελπιστικοὶ ἀγῶ-
νές σου κατέπληξαν ὅλον τὸν κόσμον· ἀλλ' ἡ ψυχὴ τῆς
ἐπαναστάσεως ἔλειπεν· ἔλειπεν ὁ μεγαλοφυὴς ἄνθρωπος,
ὅστις ἔμελλε νὰ ὀδηγήσῃ ὁρθῶς τὰ διαδήματά σου, νὰ
διαφυλάξῃ τὴν δόξαν σου, καὶ νὰ στηρίξῃ τὴν ἐλευθερίαν σου!

Ἐὰν ρίψωμεν τὰ βλέμματά μας εἰς τοὺς πολιτικούς
καὶ στρατιωτικούς μας, πολλὰ ὀλίγους ἴσως θέλομεν ἰδεῖ
προτιμῶντας τὸ κοινὸν ἀπὸ τὸ ἴδιον συμφέρον, καὶ θυ-
σιάζοντας ὅλας τὰς προσωπικὰς τὸν ὠφελείας εἰς τὴν
ἐλευθερίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους. Οἱ πλείότεροι ἀναι-
σθητοὺν εἰς τὰ πλέον μεγάλα θέληματα τῆς ἀληθινῆς δό-
ξης, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν μόνοι οἱ αἵτιοι τῆς ἐ-
λευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν. Οἱ λεγόμενοι πολι-
τικοὶ μας ἀρκεῦνται εἰς ποταπὰς τινὰς ἐπιπράξεις, καὶ
δι' ἀναξίων σκευωριῶν γίνονται πρὸς καιρὸν ἰσχυροὶ· ἀλλ'
ἐπειδὴ ἡ ἰσχὺς των δὲν θεμελιώνεται εἰς τὴν ἀγάπην
τῶν συμπατριωτῶν των, εἶναι σαθρὰ, καὶ τὴν ἀποβάλλουν
τόσον εὐκόλως, ὅσον εὐκόλως καὶ τὴν ἀποκτοῦν. Οἱ δὲ με-
γάλωνται στρατηγοὶ δὲν ἐνθυμοῦνται, ὡς φαίνεται, ὅτι
ἡ πολεμικὴ δόξα ἀποκτᾶται εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης,
ἐκεῖ, ὅπου ἀποφασίζεται ἡ τύχη ὀλοκλήρων λαῶν· ζητοῦν
νὰ γένωσι φοβεροὶ εἰς τοὺς συμπατριώτας των μὲ σκληρὰς
πράξεις, καὶ δὲν κερδαίνουν ἄλλο εἰμὴ τὸ μίσος των διότι
ἀντὶ ὑπερασπιστῶν τῆς ἐλευθερίας των, τοὺς βλέπουν
γινόμενους καταδυνάστες καὶ ἐπανδράνους τὴν τραλι-
ωσίαν καὶ τὴν πάνδεινον δυστυχίαν των.

Ὅστις φαντάζεται ὅτι ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα του,
ἐνῷ δὲν ζητεῖ ἄλλο εἰμὴ νὰ ὠφεληθῇ αὐτὸς καὶ νὰ ἐκτελέσῃ
τοὺς φιλοδόξους ἢ ἰδιοτελεῖς σκοπούς του, ἀπατάται ἢ
ἀληθινῇ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίᾳ ἀπαιτεῖ τὴν θυ-
σίαν ὅλων τῶν προσωπικῶν συμφερόντων τοῦ ἀνθρώπου,
ἀπαιτεῖ τὴν ἀπάρνησιν ἑαυτοῦ. Τοιαύτην θυσίαν ἔκαμαν
εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος ὁ Μάρκος Βότταρης, ὁ Κυ-
ριακούλης καὶ Ἡλίας Μαυρομιχάλης, ὁ Ἀναστάσιος
Τσαμαδὸς, ἠμποροῦσα ν' ἀπαριθμήσω πολλὰ ὀνό-
ματα τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν τῆς ἐπαναστάσεως διάστη-
μα ἡρωϊκῶς γενομένων τοιούτων θυμάτων· ἀλλ' ἀπὸ τῶν
ζώντων πολλὰ ὀλίγοι ἐξισοῦνται μ' ἐκείνους κατὰ τὸν
πατριωτισμὸν καὶ εἶναι ἄξιοι τῆς αὐτῆς δόξης.

